

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201653
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121201653.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, XXX XX L., právne zastúpenej JUDr. Stanislavom Kandalom, advokátom so sídlom Budovateľská 1288, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 53 003 730, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zákaz kontaktovať žalobkyňu, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 20C/11/2021-35 zo dňa 26.03.2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Priznáva žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto cit.:

„I. Žalovaná je povinná zdržať sa konania spočívajúceho v kontaktovaní žalobkyne telefonicky a správami na telefónne číslo +. a elektronickou poštou na adresu L.

II. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.“

2. Citoval ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. c) a d), § 328 ods. 2 a § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 7 ods. 1, 2 a 4, § 9 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia považoval za opodstatnený, keďže dôvodmi uvádzanými v návrhu žalobkyňa dostatočne opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Považoval vzťah medzi stranami za spotrebiteľský. Z predložených fotokópií SMS správ, prehľadov telefónnych hovorov a emailovej komunikácie mal osvedčené, že správanie žalovanej je neprimerané a prejavuje sa sústavným dlhodobým obťažovaním žalobkyne, kde je vyzývaná na vyporiadanie záväzku. Súd prvej inštancie takýto spôsob komunikácie medzi stranami sporu, ako uviedla žalobkyňa, považoval za dostatočné osvedčenie používania agresívnej obchodných praktík zo strany žalovaného, v dôsledku čoho je dôvodné poskytnúť žalobkyni ochranu pred týmito výzvami prostredníctvom zasielaní SMS-správ, telefonických hovorov a e-mailov. V danom prípade nariadením neodkladného opatrenia je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu, nakoľko upustením žalovanej od agresívnej obchodnej praktiky, prestanú aj neprimerané zásahy do práv žalobkyne.

4. O trovách súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Konštatoval, že vzhľadom na to, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyne vyhovel, a teda žalobkyňa mala vo veci plný úspech, vznikol jej nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

5. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d) , f) a h) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie uznesenie nedostatočne odôvodnil (najmä tým, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalovanej a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobkyne), čím odňal žalovanej možnosť konať pred súdom prvej inštancie. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia nespĺňa zákonom stanovené podmienky. Ďalej namietala, že žalobkyňa spolu s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nepredložila také dôkazy a neosvedčila také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali jej hmotnoprávny nárok vo veci samej. Uviedla, že ako veriteľ poskytla dňa 20.02.2013 žalobkyňi, dlžníkovi úver vo výške 250 eur, ktoré sa žalobkyňa zaviazala vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 242 eur, spolu teda 492 eur. Žalobkyňa neuhradila do dnešného dňa žalovanej v zmysle uzatvorenej zmluvy predmetnú pohľadávku, Žalovaná eviduje od žalobkyne k dnešnému dňu úhrady spolu vo výške 416 eur, čím porušila zmluvné podmienky. Čo sa týka počtu zasielaným SMS správ žalobkyňi uviedla, že žalobkyňa je v omeškaní do dnešného dňa 16.04.2021 celkovo 2.920 dní. Žalobkyňa podľa odôvodnenia súdu preukázala len SMS správy za obdobie od 30.12.2020 do 05.02.2021 spolu údajne 15 ks správ a telefonické hovory za obdobie od 04.01.2021 do 01.02.2021 spolu údajne 12 krát. Je toho názoru, že vzhľadom k celkovému počtu omeškania 2.920 dní, nie je takéto konanie v rozpore so zákonom ani agresívna obchodná praktika. Na základe vyššie uvedených skutočností si ako veriteľ voči žalobkyňi uplatňuje vymáhateľnú pohľadávku z titulu zmluvy, na ktorú má legitímny nárok. Považovala záver súdu prvej inštancie, že žalovaný nemá právo sa domáhať práva bez právneho dôvodu, za mylný. Predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získala žalovaná z poctivých zdrojov. Pohľadávka žalovanej voči žalobkyňi nezanikla, okrem toho žalovaná vymáha pohľadávku z titulu zmluvy o úvere a nie z titulu rozhodcovského rozsudku. Jediný právny dôvod, ktorý zanikol je domáhať sa exekučného konania na podklade exekučného titulu ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp. zn. SR 14704/14 zo dňa 28.11.2014. Iný právny dôvod zániku pohľadávky vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX neexistuje a nie je, a teda žalovaná má právo ako veriteľ domáhať sa splnenia dlhu od žalobkyne ako dlžníka. Čo sa týka nekalej obchodnej praktiky žalovaná uviedla, že platná právna úprava, a to konkrétne. § 9 ods. 11 v spojení s § 9a ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, upravuje len povinnosť veriteľa informovať o nesplatení dlhu a o lehote splatnosti, lehotu na poskytnutie tejto informácie, čas kontaktovania a miesto kontaktovania spotrebiteľa. Žiaden právny predpis bližšie neupravuje počet zaslaných výziev na úhradu dlhu. Pre úplnosť žalovaná k otázke kontaktovania klientov či už telefonicky alebo formou SMS správ uviedla, že táto otázka už bola predmetom šetrenia Národnej banky Slovenska v rámci vybavovania podnetov finančných spotrebiteľov pod č. NBS1-000-008-544 , č. NBS1-000-017-960 a pod č. NBS1-000-021-173 a Národná banka Slovenska tu nenašla v komunikácii spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so spotrebiteľmi žiadne nedostatky. Konanie súdu je v priamom rozpore so základnou zásadou Civilného sporového poriadku a to konkrétne článku 2. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Vzhľadom na uvedené žalovaná navrhla, aby odvolací súd uznesenie, zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiadala úhradu trov konania, ktorý jej vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žalobkyňa okrem iného uviedla, že považovala odôvodnenia napadnutého súdneho rozhodnutia za dostatočné, logické a presvedčivé. Argument žalovanej, že sa súd nevysporiadal s argumentáciou žalovanej a iba nekriticky jej prevzal argumentáciu, podľa žalobkyne nedáva zmysel, pretože súd vydal uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia na podklade argumentov žalobkyne, ktoré považoval za osvedčené. Žalobkyňa je toho názoru, že zásah zo strany súdu prvej inštancie bol už nevyhnutný a je aj primeraný. Uviedla, že napriek tomu, že žiadala žalovanú o upustenie od kontaktovania jej osoby, pretože považuje svoj dlh za uhradený v celom rozsahu a uviedla, že ju konanie žalovanej obťažuje, tak táto žiadosť ostala taktiež bez reakcie a naviac žalovaná agresívne zaradila do svojho automatu, prostredníctvom ktorého rozposiela výzvy na úhradu dlhu aj e-mail manžela žalobkyne L., s tým, že z úvodu e-mailu je zrejmé, že tento priradila ku kontaktu žalobkyne. Uviedla, že žalovaná v pozícii veriteľa poskytla dňa 20.02.2013 žalobkyňi pôžičku 250 eur, poplatok a úroky predstavovali 242 eur a teda spolu 492 eur. Jednoduchým prepočtom je

zrejme, že odplata za poskytnutie úveru predstavuje 96,8 %, čo hrubo odporuje dobrým mravom a takáto výška odplaty je netolerovateľná. Z vlastnej rozhodovacej činnosti je konajúcemu súdu určite známe, že žalovaná používa vo svojej dokumentácii množstvo neprímeraných zmluvných podmienok. Uviedla, že vrátila žalovanej peňažné plnenie nad rámec svojich povinností. Žalovaná je tou zmluvnou stranou, ktorá sa bezdôvodne obohacuje a pre údajných 76 eur, ktoré sú dlžné len v predstavách žalovanej znižuje kvalitu života žalobkyne nevyžiadaným kontaktovaním elektronickými prostriedkami. Ak teda nejestvuje žiaden dlh nemá čo žalovaná vymáhať a vymáhanie 76 eur je plnením bez právneho dôvodu - mimozmluvným záväzkom z bezdôvodného obohatenia. Podľa žalobkyne žalovaná nemôže mať možnosť vytvárať na žalobkyňu legitímny tlak cez prostriedky SMS správ, telefonické hovory, ani e-mailom, aby jej bol dlh odpustený, pričom pri telefonických rozhovoroch je jej tvrdené, že jej žalovaná odpustí 2/3 dlhu z pôvodných 3.000 eur. Žalovaná porušuje svoje povinnosti a hrubo zneužíva prostriedky masovej komunikácie na vymáhanie plnení na ktoré nemá nárok. Žalovaná posielala SMS správy a telefonuje z rozsahu mnohých telefónnych čísel a e-mailly posielala z rozsahu rôznych domén tak, aby nebolo možné jednoducho zablokovať tento kontakt. Za agresívnu obchodnú prax sa zo strany veriteľov okrem iného považuje aj ignorovanie tej skutočnosti, ak dlžník tvrdí, že nedlhuje žiadne peniaze. Navrhla potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanej.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nebolo dôvodné.

8. Podľa § 324 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo znášať.

11. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Konanie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia má svoje špecifiká, ktoré ho odlišujú od zásad, na ktorých stojí základné konanie v tom, že ich použitie je limitované dosiahnutím účelu neodkladného opatrenia a preto sa neuplatňuje v celej šírke ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práva, spoľahlivosť tvrdení žalobcu na úrovni osvedčenia skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti neodkladného opatrenia. Pred nariadením neodkladného opatrenia alebo zamietnutím návrhu na jeho nariadenie súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh, pričom na základe ich spravdepodobnosti vyvodí záver o tom, či je osvedčená legálnosť (potreba, naliehavosť) upraviť pomery účastníkov (strán sporu).

13. Nárok je osvedčený vtedy, ak sa súdu, vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobný. Miera osvedčenia sa pritom riadi konkrétnou situáciou, najmä naliehavosťou tej ktorej veci. Pri neodkladnom opatrení pritom prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania uplatneného nároku. Odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hrozacej ujmy spočíva najmä v preukázaní toho, že z dôvodov na strane žalovaného vzniká druhému účastníkovi škoda, či iná ujma, prípadne mu takáto ujma hrozí.

14. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je potrebné zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, avšak musia byť osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno znáša výlučne ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie.

15. V prejednávanej veci bolo na žalobkyni, aby osvedčila, či boli naplnené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia navrhovaného mimo konania vo veci samej, ktorými sú: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

16. Predmetom odvolacieho prieskumu je preskúmanie vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel návrhu žalobkyne o nariadenia neodkladného opatrenia o uložení povinnosti žalovanej zdržať sa konania spočívajúceho v kontaktovaní žalobkyne telefonicky a správami na telefónne číslo +. a elektronickou poštou na adresu L.. Súd prvej inštancie mal za osvedčené používanie agresívnych obchodných praktík zo strany žalovanej voči žalobkyni vo forme dlhodobého sústavného adresovania SMS správ, telefónnych hovorov a emailov za účelom vyporiadania záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou.

17. Po preskúmaní veci odvolací súd zastáva názor, že v danom prípade žalobkyňa osvedčila naliehavosť potreby nariadenia žiadaného neodkladného opatrenia.

18. Potreba neodkladnej právnej úpravy pomerov strán je zo strany žalobkyne osvedčená preukázanou hrozbou nátlaku, keď žalobkyňa je neustále kontaktovaná žalovanou SMS správami a telefonátmi z rozsahu mnohých telefónnych čísel, ako aj e-mailmi z rozsahu rôznych domén, ktoré jej ponúkajú odpustenie časti dlhu, ak uzná dlh, resp. ak uzavrie nový splátkový kalendár.

19. Príloha č. 1 k zákonu č. 250/2007 Z. z. obchodné praktiky, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé uvádza v exemplifikatívnom zozname agresívnych obchodných praktík v bode 2, že agresívnou obchodnou praktikou je vykonávanie vytrvalých a nechcených žiadostí telefonicky, faxom, elektronickou poštou alebo inými diaľkovými médiami, okrem prípadov a v rozsahu odôvodnenom na účely vymáhania zmluvného záväzku.

20. Vzťah, ktorý medzi stranami sporu vznikol, je nepochybne spotrebiteľský vzťah, pričom uvedenú skutočnosť žalovaná v odvolaní nepoprela. Žalobkyňa osvedčila, že listom zo dňa 03.02.2021 a e-mailom totožného dňa u žalovanej domáhala zaslania fotokópie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vydania potvrdenia o splnení dlhu a upustenia od kontaktovania jej osoby. Považovala pôžičku vo výške 250 eur, ktorú jej poskytla žalovaná v roku 2013, za plne uhradenú. Žalobkyňa od žalovanej nedostala žiadnu odpoveď k jej žiadosti, a aj po tejto žiadosti bola žalobkyňa kontaktovaná niekoľko násobne žalovanou telefonicky a na e-mailovú adresu manžela žalobkyne L., s tým, že z úvodu e-mailu je zrejmé, že tento priradila ku kontaktu žalobkyne.

21. Žalovaná v odvolaní oponovala, že ku dňu podania odvolania eviduje zaplatené splátky od žalobkyne len vo výške 416 eur, pričom v zmysle zmluvy o úvere zo dňa 20.02.2013 bola žalobkyni poskytnutá istina 250 eur a zaviazala sa vrátiť celkovo sumu 492 eur. Podľa žalovanej predstavuje stále dlh žalobkyne sumu 76 eur, s ktorým má byť v omeškaní 2.920 dní. Ako správne poukázala žalobkyňa vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uplatňovanie práv žalovanej pri vymáhaní vlastných pohľadávok je potrebné robiť zákonnou formou a v súlade s dobrými mravmi a pravidlami slušnosti, a nie cestou zahľtenia dlžníka SMS správami, telefonátmi či elektronickou komunikáciou s vidinou sľubov o odpustenie dlhu. Ak žalovaná eviduje pohľadávku, nech sa obráti na príslušný súd, ktorý jej nárok posúdi súdnej kontrole v súlade so spotrebiteľským právom a žalobkyňa sa bude môcť legitímnou cestou brániť. Z rozhodovacej činnosti tunajšieho súdu je známe, že žalovaná používa vo svojej zmluvnej dokumentácii množstvo neprímeraných zmluvných podmienok. Na prvý pohľad sa javí, že odplata za poskytnutie úveru z vyššie uvedenej úverovej zmluvy predstavuje 96,8 % zo sumy istiny, čo hrubo odporuje dobrým mravom a takáto výška odplaty je v rozpore so zákonom. A taktiež to, že by mohlo ísť vzhľadom na dátum poskytnutia úveru o premlčanú pohľadávku, na premlčanie ktorej je povinný súd prihliadať v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka.

22. Prostredníctvom listinných dôkazov predložených zo strany žalobkyne, s ktorými sa súd prvej inštancie vyporiadal, boli dostatočne zistené a osvedčené najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je okrem iného upravený zákaz nekalých obchodných praktík podnikateľov podľa Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11.05.2005 o nekalých obchodných praktíkách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu. Obchodná praktika žalovanej - kontaktovanie žalobkyne (opakovanými telefonátmi, zasielaním SMS správ na mobilný telefón, emailová komunikácia), spočívajúce v neprímeranom vymáhaní dlhu, takéto konanie možno hodnotiť ako agresívne obchodné praktiky žalovanej voči žalobkyni. Konanie, ktoré je zo strany žalovanej realizované je v rozpore s cieľmi Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktíkách podnikateľov

voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú prax, ktoré napĺňa atribúty agresívnej obchodnej praxe.

23. Neobstojí odvolacia námietka žalovanej týkajúca sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov neodkladné opatrenie nariadil, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa. Súd prvej inštancie vydal uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia na podklade argumentov žalobkyne, ktoré považoval za osvedčené. Nemohlo dôjsť k tvrdeniu vade o odňatí práva konať pred súdom v prvej inštancii, pretože v prípade neodkladných opatrení je právo na prístup k súdu žalovanej zabezpečené prostredníctvom odvolacieho súdu.

24. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP uznesenie ako vecne správne potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 262, ods. 1 CSP tak, že vyslovil, že žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %, voči žalovanej, pretože bola v odvolacom konaní plne úspešná. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).